

[Paul Dam.]

hr. Lysholt Hansen i dag anbefaler nytænkning, men det kan måske gå op i en højere enhed på et senere tidspunkt.

Det er måske meget sundt, hvis man fik et regeringsskifte. Der er nogle ting, der tyder på, at de nuværende regeringspartier og socialdemokratiet ville gøre bedre fyldest, hvis deres roller blev byttet om, at de nuværende regeringspartier måske har større anlæg som oppositionspartier, og at det samlede resultat i det hele taget ville blive bedre. Men der er naturligvis også et ganske andet og meget spændende fremtidsperspektiv, ikke mindst hvis man sammenholder fru Grethe Philips bemærkninger her for lidt siden med hr. Per Hækkerups bemærkninger om, at får vi en mindretalsregering, der ikke har noget flertal i folketinget at støtte sig til, var der måske en mulighed for, at folketinget kunne få den indflydelse, som det ifølge grundloven skulle have, at folketinget altså virkelig kom til at spille en rolle i lovgivningsprocessen og i bevillingsprocessen, i stedet for, som det alt for ofte har været tilfældet, når man sad med en flertalsregering — ikke mindst når denne var dannet på grundlag af en koalition af den slags, som man i kemien ville betegne som bundet sammen med enkeltbindinger, det er dem, som kan holde sammen, mens der hele tiden er en hel masse, der trækker andre steder hen — at det, der foregår, foregår bag lukkede døre. Det ved vi, og vi ved også, at der protesteres imod det en gang imellem. Det bliver spændende at se, hvor meget af den protest, som kommer frem bag lukkede døre, men dog af og til siver ud til pressen, der virkelig kan blive reel, når det kommer til afgørende punkter.

En situation, hvor folketinget ville få større indflydelse, ville være i bedre overensstemmelse med folkestyrets væsen, og jeg skal derfor hilse den velkommen.

Man kan måske sige, at valgkampen allerede er begyndt. Jeg synes nok, at udenrigsministerens sidste forsøg på at konkurrere med kristeligt folkeparti i forhold til radioen vidner i den retning. Måske er boligministerens bemærkninger om, at boligproblemet har vi, fordi de sociale boligselskaber ikke rigtig kan klare deres opgaver — ja, citatet er måske ikke helt loyal, men noget i den

retning var det i hvert fald — er noget præget af, at vi står over for at skulle til valg inden så forfærdelig længe.

Og regeringens regnebræt, ja, hvordan er det? Vi kan tage det i symboler, som er nogenlunde let fattelige, selv om det ikke er så sagligt som at komme med de mange tal. Regeringen startede med at gennemføre et lovforslag om museumsbaner, det var regeringens første helt selvstændige indsats. Og noget af det sidste, der er kommet fra regeringen til finansudvalget, er, som finansudvalgets medlemmer ved, og som man også nu ved fra pressen i dag, et forslag om at restaurere Koldinghus. Det er et meget symbolsk forslag, for man vil nemlig ikke restaurere det helt, det skal stadig væk være en ruin, det skal bare være en lidt pænere ruin, ruinen skal være lidt mindre synlig som ruin, den skal overdækkes lidt, det skal ikke regne så meget ned i den, og man skal bruge den lidt til repræsentation. Det er vel egentlig et meget godt symbol på regeringen, en ruin, der ikke er slet så synlig, som den kunne være, og hvor der er lidt overdækning, og hvor der er en del repræsentation af forskellige elegante sager.

Så kunne man måske også som et symbol yderligere tage, at vi skal diskutere den under regeringens overopsyn udarbejdede beretning om perspektivplanlægning den 1. april. Vi håber, at det simpelt hen er, fordi der da begynder et nyt finansår, men det er da et tilfælde, der ligner en tanke. Hvad der derimod ikke er noget tilfælde, er, at vi igen i år, umiddelbart før finanslovsforslaget skal vedtages, får lagt helt nye perspektiver på bordet. Ikke en direkte spareplan, nedskæringsplaner og tilbageholdelsesplaner, og hvad ved jeg, som vi har været ude for de foregående år, men et materiale, der efter de kloges synspunkter gerne skulle vise, at det, vi, politikerne, har gjort i de senere år, er helt ravruskende galt, og at vi skal gøre noget helt andet i de kommende år. At vi har truffet en række beslutninger, som vil blive meget farlige i de kommende år, og som vi altså må se at tage ad notam og gøre noget ved, altså ikke i 1971-72, for for det år vedtager vi jo en finanslov i dag, men vi får at vide her, lige inden vi gør det, at vi egentlig skulle have lavet noget helt andet og have haft et helt andet perspektiv. Nå.